

แนวทางพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล
กลุ่มโรงเรียนบุรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
GUIDELINES FOR DEVELOPING CLASSROOM RESEARCH BASED ON THE FOUR
NOBLE TRUTHS FOR PRIMARY SCHOOL TEACHERS IN THE DIGITAL ERA OF THE
BURAPHA BANG PA-IN SCHOOL GROUP, PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA
PROVINCE

¹เด่น โคตรสิงห์ Den Khotsingh ²สุทิศ สวัสดิ์ Suthit Sawaddi

³อรุณรัตน์ วิลัยรัตนกุล Aroonrad Wilairadtanakun

^{1, 2, 3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author E-mail: tottot2531@gmail.com

Article Received: April 30, 2026. Revised: June 27, 2026. Accepted: June 29, 2026.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล 2) เพื่อศึกษาวิธีพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล 3) เพื่อเสนอแนวทางพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีโดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามประชากรทั้งหมดในการวิจัยจำนวน 150 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัลในภาพรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก 2) วิธีการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ครอบคลุม 3 ด้าน (สภาพการทำวิจัย กระบวนการ และความต้องการพัฒนา) โดยบูรณาการดังนี้ (1) ทุกข์ ปัญหาครูขาดทักษะและความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (2) สมุทัย สาเหตุจากการขาดการอบรม การนิเทศ และเครื่องมือที่เหมาะสม (3) นิโรธ เป้าหมายการส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงกับการแก้ปัญหาผู้เรียน (4) มรรค แนวทางปฏิบัติผ่านการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและจัดทำคู่มือการวิจัยที่ใช้งานง่ายเพื่อพัฒนาศักยภาพครูอย่างเป็นรูปธรรม และ 3) แนวทางการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย (1) ทุกข์ (ปัญหา) ครูขาดทักษะและความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้งานวิจัยไม่ตอบโจทย์ปัญหาของผู้เรียนยุคใหม่ (2) สมุทัย (สาเหตุ) ขาดการอบรมเชิงปฏิบัติการ ขาดการนิเทศ ขาดแบบฟอร์มที่ชัดเจน และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารและเครือข่าย (3) นิโรธ (เป้าหมาย) ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำวิจัยได้อย่างเป็นระบบและมั่นใจ เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนได้จริง และ (4) มรรค (แนวทางปฏิบัติ) จัดอบรมการใช้สื่อดิจิทัล พัฒนาแพลตฟอร์มและแบบฟอร์มวิจัยที่ใช้งานง่าย สร้างเครือข่ายครูวิจัย (PLC) สนับสนุนงบประมาณจากผู้บริหาร และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย

คำสำคัญ: งานวิจัยในชั้นเรียน, ยุคดิจิทัล, อริยสัจ 4

Abstract

This research aims to 1) study the state of classroom research development for primary school teachers in the digital era, 2) study methods for developing classroom research based on the Four Noble Truths among primary school teachers in the digital era, and 3) propose guidelines for developing classroom research based on the Four Noble Truths for primary school teachers in the digital era. The research employed a mixed-methods research design. Quantitative research used questionnaires administered to the entire population of 150 participants. Descriptive statistics, including percentages, means, and standard deviations, were used to analyze the quantitative data. Qualitative research was conducted through interviews with 7 key informants and analyzed using content analysis.

The research findings revealed that: 1) The overall and individual aspects of classroom research development for primary school teachers in the digital era were at a high level. 2) The methods for developing classroom research based on the Four Noble Truths for primary school teachers in the digital era covered three aspects (research conditions, processes, and development needs), integrating them as follows: (1) Suffering: teachers lack skills and confidence in using digital technology; (2) Origin of Suffering: lack of training, supervision, and appropriate tools; (3) Cessation of Suffering: promoting teachers' use of technology to connect with student problems; and (4) Path to Cessation of Suffering: practical guidelines through workshops and the creation of user-friendly research manuals to concretely develop teachers' potential. 3) The guidelines for developing classroom research based on the Four Noble Truths for primary school teachers in the digital era consisted of: (1) Dukkha (problem): teachers lack skills and confidence in using digital technology, resulting in research not addressing the problems of modern students; (2) Samudaya (causes): lack of workshops, supervision, clear forms, and support from administrators and networks; and (3) Nirodha (goal): teachers can use digital tools to conduct research systematically and confidently, thereby improving teaching and learning management; and (4) Magga (practice guidelines): providing training on the use of digital media, developing user-friendly research platforms and forms, creating a research teacher network (PLC), providing budget support from administrators, and encouraging students to participate in the research process.

Keywords: Classroom Research, Digital Era, Four Noble Truths

บทนำ

การทำวิจัยในชั้นเรียนหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนในภาษาอังกฤษ คือการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตรวิธีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนการจัดทำสื่อและอุปกรณ์การสอนตลอดจนการวัดผลและประเมินผลโดยการศึกษาวิจัยนั้นมี จุดมุ่งหมาย เพื่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นการวิจัย ในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับครูที่สนใจด้วยวิธีการปฏิบัติการสอนหรือเพื่อปรับปรุงและ พัฒนางานการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วยวิธีง่ายๆ โดยครูสามารถทำการวิจัยไปพร้อมกับการ ปฏิบัติการสอนประจำวัน สำหรับเรื่องที่น่าสนใจมาศึกษาวิจัยนั้น ส่วนมากจะเป็นปัญหาที่ครูพบจากการสอนใน ชั้นเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะแก้ปัญหานั้นหรืออาจมาจากความคิดริเริ่มของครูในการที่จะพัฒนาปรับปรุงวิธีการ สอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าแม้ว่าครูจะมีการทำวิจัยมากขึ้น แต่กลับพบปัญหาการทำ วิจัยของครูหลายด้าน ได้แก่ครูมีเวลาน้อยต้องบริหารจัดการภาระงานต่างๆที่ต้องรับผิดชอบทำให้ครูไม่มีเวลา ในการทำการวิจัย ครูกลัวงานวิจัย ครูทำวิจัยไม่เป็นขาดความรู้ทักษะในการทำวิจัย ทำให้งานวิจัยของครูไม่มี คุณภาพ ส่งผลให้ครูไม่อยากทำงานวิจัยและไม่สามารถนำการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนได้ เหตุผลหลักที่ ครูทำงานวิจัย คือการที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนให้ครูได้มีเวลาและทรัพยากรที่เพียงพอ (ยงยุทธ อายุสุข, 2549) ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง กรรมการสถานศึกษา ศึกษาพิเศษ ที่จะต้องดำเนินการส่งเสริมครูผู้สอนให้เกิดความรู้ความเข้าใจและนำกระบวนการการวิจัยไปใช้ ในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและจัดกิจกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ในยุคดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวงการศึกษามากทำให้การเรียนรู้ไม่ จำกัอยู่เพียงแคในห้องเรียนอีกต่อไป เทคโนโลยีดิจิทัลได้เปิดโอกาสใหม่ๆ ให้กับทั้งผู้เรียนและผู้สอนทำให้ การศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอินมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ในการ ดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนของ ครูโดยเฉพาะนักเรียน จำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพอยู่ตลอดเวลา การสร้างความสัมพันธ์อันดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีศีลธรรม มีพฤติกรรมที่ดี จิตใจต้องดี มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความวิริยะ อุตสาหะ และขยันหมั่นเพียรควบคู่ไปกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น หากมีการส่งเสริมการ วิจัยในชั้นเรียนโดยประยุกต์ใช้หลัก อริยสัจ 4 คือ การมีอยู่ของทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ ความดับทุกข์และหนทาง ไปสู่ความดับทุกข์ ได้แก่ 1) ทุกข์ คือสภาพที่ทนได้ยาก ภาวะที่ทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ สภาพที่บีบคั้น 2) สมุทัย คือสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ 3) นิโรธ คือความดับทุกข์ 4) มรรค คือแนวปฏิบัติที่นำไปสู่หรือนำไปถึง ความดับทุกข์ (พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต), 2546) ซึ่งหลักธรรมนี้เป็นข้อปฏิบัติสำหรับค้นหาความจริง หากผู้บริหารส่งเสริมการวิจัยโดยใช้หลักธรรม อริยสัจ 4 ย่อมส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

จากความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนางานวิจัยในชั้น เรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยมุ่งศึกษาสภาพการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามหลักอริยสัจ 4 ซึ่งประกอบด้วย ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรคและเสนอแนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้น

เรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาซึ่งเป็นความสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาวิธีพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธีโดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมเป็นจำนวน 150 คน จาก 7 โรงเรียน และใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย
2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์คือ ผู้บริหารโรงเรียนบูรพาบางปะอิน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญหลักธรรมศาสนา จำนวน 7 รูป/คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม มีการสร้างแบบสอบถามดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน สำหรับครูประถมศึกษา ในยุคดิจิทัลกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี วารสาร ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล 2) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัย 3) ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย 4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาความเหมาะสมของภาษาว่ามีความครอบคลุมหรือไม่ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถาม 5) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เป้าหมายจำนวน 30 ชุด จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 6) ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ตอนได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้มาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของแบบลิเคิร์ต (Likert Five Rating Scale)

3.2 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเพื่อศึกษาวิธีพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ การวิเคราะห์แบบสอบถามโดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		N = 150 คน			
		ระดับความเห็น			
		μ	σ	เห็นด้วย	อันดับ
1.	ด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล	4.18	0.66	มาก	3
2.	ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.38	0.73	มาก	2
3.	ด้านความต้องการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัล	4.39	0.75	มาก	1
ภาพรวม		4.32	0.71	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความต้องการแนวทางการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัล ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล ตามลำดับ

2. วิธีพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัลกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

2.1 ด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในยุคดิจิทัลยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น โดยครูยังขาดทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลออนไลน์และการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ลดความมั่นใจในการทำวิจัย ครูส่วนใหญ่ยังไม่ได้บูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการวิจัยอย่างแท้จริงและมักทำวิจัยเพื่อส่งผลงานตามนโยบายมากกว่าการแก้ปัญหาในห้องเรียน การกำหนดหัวข้อวิจัยมักเป็นไปตามคำสั่งหรือกระแส ทำให้ขาดแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนางานวิจัยและครูยังทำวิจัยแบบแยกส่วน ไม่ได้นำข้อมูลจากการสอนมาใช้ประโยชน์และขาดความรู้ในการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของครูต่อการวิจัยยังมองว่าเป็นภาระมากกว่าการพัฒนาส่งผลให้ขาดแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีลดภาระงาน การสนับสนุนจากนโยบายยังไม่ชัดเจน และขาดการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเครื่องมือวิเคราะห์ ขั้นสูง ทำให้การวิจัยไม่ตอบโจทย์การพัฒนาวิชาชีพอย่างจริงจัง

2.2 ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษายังไม่สอดคล้องกับยุคดิจิทัลอย่างแท้จริงครูยังขาดการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกขั้นตอนของการวิจัย ทำให้กระบวนการไม่เป็นระบบการวิจัยส่วนใหญ่เน้นผลผลิตเพื่อส่งผลงานมากกว่าการนำไปใช้แก้ปัญหาในห้องเรียนอย่างยั่งยืนขาดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ส่งผลให้ครูต้องเริ่มต้นใหม่ทุกครั้งและไม่สามารถสร้างนวัตกรรมได้การวิจัยยังถูกแยกออกจากการสอน ทำให้กลายเป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้นขาดการทำงานวิจัยแบบกลุ่มและการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกันการวิเคราะห์ข้อมูลยังอยู่ในระดับพื้นฐานไม่สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่ต่อยอดได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลให้การทำวิจัยยังคงเป็นไปในรูปแบบเดิมๆ และไม่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาในห้องเรียนอย่างยั่งยืน

2.3 ด้านความต้องการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัล การพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัลสำหรับครูประถมศึกษาควรเน้นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่สามารถนำไปใช้ได้จริงทันทีและครูต้องการเรียนรู้การใช้เครื่องมือดิจิทัลเฉพาะทาง เช่น Google Forms และโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานควรมีการสร้างชุมชนนักวิจัยออนไลน์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และระบบที่เลี้ยงดิจิทัลเพื่อให้คำปรึกษาตลอดกระบวนการวิจัย ในการจัดทำชุดเครื่องมือพร้อมใช้จะช่วยลดความยุ่งยากและเพิ่มความมั่นใจในการเริ่มต้นวิจัยและมีการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและบริษัทเทคโนโลยีเพื่อจัดหาเครื่องมือที่เหมาะสมกับการพัฒนาหลักสูตรอบรมที่บูรณาการการวิจัยเข้ากับงานประจำวันจะช่วยให้ครูนำไปใช้ได้จริง มีนโยบายชัดเจนในจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการวิจัยควรยกระดับทักษะการใช้เครื่องมือขั้นสูง เช่น Big Data และโปรแกรมวิเคราะห์เชิงสถิติการสร้างช่องทางเผยแพร่ผลงาน เช่น บล็อกหรือพอดแคสต์ จะช่วยต่อยอดองค์ความรู้

3. แนวทางพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัลกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาสรุปได้ว่า

3.1 ด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักอริยสัจ 4 1) ทุกข์ คือปัญหาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานครูจำนวนมากยังประสบปัญหาในการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเทคโนโลยี เครื่องมือและวิธีการจัดการเรียนรู้ครูบางส่วนยังขาดความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนำเสนอผลการวิจัย ทำให้การวิจัยยังคงอยู่ในรูปแบบเดิมไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) สมุทัย คือสาเหตุของปัญหาสาเหตุหลักของปัญหานี้เกิดจากการขาดการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยที่สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัล ครูควรได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการใช้งานจริงของเครื่องมือดิจิทัล เช่น โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลระบบจัดเก็บข้อมูลหรือแพลตฟอร์มการติดตามผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังขาดการนิเทศและคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญและการสนับสนุนจากนโยบายที่ชัดเจนและงบประมาณที่เพียงพอ 3) นิโรธ คือการดับปัญหาการแก้ปัญหาสามารถทำได้โดยการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพราะการวิจัยในชั้นเรียนที่เชื่อมโยงกับปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนและใช้เครื่องมือดิจิทัลในการเก็บข้อมูลวิเคราะห์ผลและนำเสนอผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การวิจัยมีความทันสมัย ตอบโจทย์และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ 4) มรรค คือแนวทางการดับปัญหา การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้เครื่องมือดิจิทัลโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลจัดการเรียนรู้ออนไลน์และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาแบบฟอร์ม การเขียนโครงการวิจัยที่ชัดเจน เข้าใจง่าย สนับสนุนงบประมาณและนโยบายจากผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้ครูสามารถ

ดำเนินการวิจัยได้อย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายและเกิดจากการมีส่วนร่วม

3.2 ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 1) ทุกข์ คือปัญหา ครูบางคนยังประสบปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเทคโนโลยีเครื่องมือและวิธีการจัดการเรียนรู้ ปัญหาที่พบ ขาดความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการวิจัย การวิจัยยังคงอยู่ในรูปแบบเดิม ไม่สามารถตอบโจทย์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและขาดความมั่นใจในการออกแบบและดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ 2) สมุทัย คือสาเหตุของปัญหา สาเหตุของปัญหาดังกล่าวเกิดจากหลายปัจจัยในการวิจัย ครูขาดการอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้เทคโนโลยีจริง การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดระบบเก็บข้อมูลออนไลน์ ขาดการนิเทศและคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและขาดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครูในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาร่วมกัน 3) นิโรธ คือการดับปัญหา การแก้ไขปัญหามุ่งเน้นในระดับสถานศึกษาควรให้การส่งเสริมพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการออกแบบงานวิจัยในชั้นเรียนที่เชื่อมโยงกับปัญหาการเรียนรู้จริงของผู้เรียน การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ผลและนำเสนอผลการวิจัยอย่างเป็นระบบและถ่ายทอดความรู้ด้านการวิจัยร่วมกับเพื่อนครู และส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ 4) มรรค คือแนวทางการดับปัญหา ผู้บริหารระดับสถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้เครื่องมือดิจิทัล เพื่อพัฒนาครูในการวิจัยในชั้นเรียนและพัฒนาเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จัดทำคู่มือแบบฟอร์ม ตัวอย่างข้อเสนอโครงการวิจัยที่เข้าใจง่ายและนำไปใช้ได้จริงและสนับสนุนงบประมาณและนโยบายจากผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการวิจัย

3.3 ด้านความต้องการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัลตามหลักอริยสัจ 4 1) ทุกข์ คือปัญหา ครูต้องการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนแต่ยังประสบปัญหาในการเข้าถึงเครื่องมือดิจิทัล ขาดความมั่นใจในการใช้งานไม่สามารถใช้เทคโนโลยีในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ผล ขาดความเข้าใจในกระบวนการทำการวิจัยและการจัดทำรายงานและขาดระบบการสนับสนุนงบประมาณเท่าที่ควรและควรเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน 2) สมุทัย คือสาเหตุของปัญหา ครูขาดการอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการใช้เทคโนโลยีจริง ไม่มีระบบพี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาในการทำวิจัย ขาดแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและขาดงบประมาณและการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา 3) นิโรธ คือการดับปัญหา ครูเข้าใจวิธีการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำวิจัยได้อย่างมั่นใจและคล่องแคล่ว มีแนวทางการเขียนข้อเสนอโครงการและรายงานวิจัยชัดเจน มีระบบสนับสนุนที่ช่วยให้ครูสามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างต่อเนื่องในการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้จริง 4) มรรค คือแนวทางการดับปัญหา การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการใช้เครื่องมือดิจิทัล พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับเก็บข้อมูล วิเคราะห์ผลและติดตามความก้าวหน้าของงานวิจัย สร้างเครือข่ายครูวิจัย เพื่อให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนประสบการณ์และส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายและเกิดจากการมีส่วนร่วม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความต้องการแนวทางการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัล ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล ตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ประกอบกับเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะ เช่น วPA ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ครูมีความตื่นตัวและเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้นจึงส่งผลให้ภาพรวมของการพัฒนางานวิจัยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของทศพร บุญครุฑ และธีระวัฒน์ มอนไธสง (2568) ที่พบว่า สภาพทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญกุลณัช ศิริเวชมงคล, ปิยาพัชญ์ นิธิศอัครานนท์ และชวนคิด มะเสนา (2568) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมาก โดยด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้เชิงรุกก็มีคะแนนเฉลี่ยในระดับสูงซึ่งสะท้อนถึงการที่ครูสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบกิจกรรม วิเคราะห์และประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณและเสริมทรัพย์ วรปัญญา (2566) ที่พบว่ากระบวนการพัฒนานั้นประกอบด้วยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ Coaching และการเยี่ยมชั้นเรียนตามขั้นตอน Action Research ที่สอดคล้องกับการกำหนดปัญหา วิเคราะห์ข้อมูล วางแผนและลงมือปฏิบัติอย่างเป็นระบบของครูในพื้นที่จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร คงสวัสดิ์ (2567) ที่พบว่า ครูต้องการเครื่องมือช่วยวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยที่ใช้งานง่าย ต้องการแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับจัดเก็บข้อมูลและติดตามผลการวิจัย ต้องการระบบตัวอย่างแบบฟอร์มงานวิจัยและแม่แบบข้อเสนอวิจัยและครูมีความต้องการพัฒนา ทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อใช้ทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของอภิรัตน์ จันทร์ลอย (2561) ที่พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวางแผนการสอน 1) มีเทคนิคและวิธีการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ด้านการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน 3) ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ด้านการวัดและประเมินผล 4) มีการประเมินคุณภาพ ทักษะ ความรู้ ความเข้าใจของ นักเรียนแต่ละบุคคลเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธน ศรีศักดิ์บางเตย (2560) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียนพระเทพนังรังวิทยาการ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาวิธีการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครอบคลุม 3 ด้าน (สภาพการทำวิจัย กระบวนการ และความต้องการพัฒนา) โดยบูรณาการดังนี้ 1) ทุกข์ ปัญหาครุฑาทักษะและความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2) สมุทัย สาเหตุจากการขาดการอบรม การนิเทศ และเครื่องมือที่เหมาะสม 3) นิโรธ เป้าหมายการส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงกับการแก้ปัญหาผู้เรียน และ 4) มรรค แนวทางปฏิบัติผ่านการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและจัดทำคู่มือการวิจัยที่ใช้งานง่ายเพื่อพัฒนาศักยภาพครูอย่างเป็นรูปธรรม

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ไม่ได้เป็นเพียงการแก้ปัญหาเชิงเทคนิค แต่เป็นความท้าทายเชิงระบบที่ต้องอาศัยภาวะผู้นำและการบริหารจัดการที่เข้าใจรากฐานของปัญหา การใช้หลักอริยสัจ 4 มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ทำให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับความต้องการพัฒนาได้อย่างลึกซึ้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิชา รัตนจันทร์ (2565) พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลและต้องอาศัยระบบสนับสนุนจากผู้บริหาร การนิเทศและเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการวิจัยของพิเชษฐ์ อ่อนสุวรรณ (2560) ที่พบว่า การทำงานวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 คือ 1) ด้านผู้สอน ครูมีความรู้ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย ขาดความมั่นใจในการทำวิจัย เห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ยุ่งยากต้องทำนวัตกรรมเครื่องมือหาค่าต่างๆ ครูมีภาระงานมากอยู่แล้ว ทำงานวิจัยออกมาแล้ว ทำให้งานวิจัยไม่มีประสิทธิภาพ 2) ด้านวิธีการสอนในรูปแบบใหม่ การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาส่งเสริมตัวผู้เรียนเพื่อหาวิธีการสอนในรูปแบบใหม่ คือ การสร้างเครื่องมือ นวัตกรรม บทเรียนสำเร็จรูป หรือวิธีการอื่นๆ ที่ครูจะสามารถนำมาพัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดียิ่งขึ้นไป

3. การนำเสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 1) ทุกข์ (ปัญหา) ครูขาดทักษะและความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้งานวิจัยไม่ตอบโจทย์ปัญหาของผู้เรียนยุคใหม่ 2) สมุทัย (สาเหตุ) ขาดการอบรมเชิงปฏิบัติการ ขาดการนิเทศ ขาดแบบฟอร์มที่ชัดเจน และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารและเครือข่าย 3) นิโรธ (เป้าหมาย) ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการทำวิจัยได้อย่างเป็นระบบและมั่นใจ เพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนได้จริง และ 4) มรรค (แนวทางปฏิบัติ) จัดอบรมการใช้สื่อดิจิทัลพัฒนาแพลตฟอร์มและแบบฟอร์มวิจัยที่ใช้งานง่าย สร้างเครือข่ายครูวิจัย (PLC) สนับสนุนงบประมาณจากผู้บริหาร และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การนำหลักอริยสัจ 4 มาบูรณาการเพื่อสร้างแนวทางการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน ถือเป็นการสร้างนวัตกรรมการบริหารบนฐานพุทธศาสตร์ที่สะท้อนการวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับบริบทการทำงานของครูในกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน และสามารถนำไปสู่แนวปฏิบัติอันเป็นเลิศ (Best Practice) ได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับการวิจัยของอภิรดี จันทรลอย (2561) ที่พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผนการสอน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากรในสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา ประชุมร่วมกันเพื่อจัดทำแผนการสอนแบบมีส่วนร่วม "บวร" บ้าน วัด โรงเรียน 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้บริหาร ให้ครูและนักเรียนถอดบทเรียนแบบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3) ด้านการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนร่วมกันผลิตสื่อการเรียนการสอนจากบทเรียน 4) ด้านการวัดและประเมินผล ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสถานศึกษา ทำแบบประเมินตามตัวชี้วัด มีการประเมินเป็นรายบุคคลประเมินผล ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในสถานศึกษาทำแบบประเมินตามตัวชี้วัดมีการประเมินเป็นรายบุคคล

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ แนวทางพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัลกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 1) ด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล หมายถึงครูขาดความมั่นใจไม่ทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการทำวิจัย ขาดการส่งเสริมการเรียนรู้งานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแนวทางแก้ปัญหา คือการอบรมเชิงปฏิบัติการและสร้างเครือข่ายวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้คำปรึกษา 2) ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึงครูขาดทักษะดิจิทัลและขาดความมั่นใจในการส่งเสริมความรู้งานวิจัยและเครือข่ายครูช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางแก้คืออบรมเชิงปฏิบัติการและใช้แพลตฟอร์มออนไลน์สนับสนุนงานวิจัย และ 3) ด้านความต้องการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัล หมายถึงครูมีข้อจำกัดด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวิจัย การอบรมและเครือข่ายครูวิจัยช่วยเสริมความรู้และความมั่นใจ แนวทางคือจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน สรุปลองค์ความรู้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายองค์ความรู้ได้ดังนี้
แนวทางพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัลกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีแนวทางดังนี้

1. ทุกข์ ปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน ควรมีแผนพัฒนาพื้นฐานของครูประสบปัญหาในการทำวิจัยในยุคดิจิทัล และขาดความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยี
2. สมุทัย สาเหตุของปัญหา การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทำให้ครูตามไม่ทันเทคโนโลยี โดยเฉพาะด้านการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีตลอดถึงระบบการศึกษายังเน้นผลสัมฤทธิ์มากกว่ากระบวนการเรียนรู้ขาดการอบรมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศจากผู้เชี่ยวชาญและไม่มีเครือข่ายครูวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

3. นิโรธ เป้าหมาย ครูได้รับการอบรมพัฒนาความรู้ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการออกแบบงานวิจัยนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้การทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้บรรลุตามหมายที่ครูวางไว้

4. มรรค ทางดับของปัญหา แนวทางหรือหนทางที่ผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน นำไปจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน ที่เน้นการใช้เครื่องมือดิจิทัลและการสร้างเครือข่ายพัฒนาวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้คำปรึกษาที่ชัดเจนในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาและครูดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ควรนำผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถของครูด้านการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนรู้จากผลการวิจัยในชั้นเรียนประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ แก่ผู้เรียนในโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป

1.2 ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ควรนำผลการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีเป้าหมายผ่านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของครูและผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลแก่ครูกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป

1.3 ด้านความต้องการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ควรนำผลการวิจัย เรื่อง ความต้องการสื่อการเรียนรู้ ตัวอย่างวิธีการวิจัยและการพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการวิจัยแบบออนไลน์ของครูในยุคดิจิทัล ไปประยุกต์ใช้กับครูกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ด้านสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัล ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนและการนำเสนอผลอย่างสร้างสรรค์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.2 ด้านกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการถ่ายทอดความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนผ่านการมีส่วนร่วมของครูใน กลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.3 ด้านความต้องการพัฒนาการวิจัยในยุคดิจิทัล ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและระบบสนับสนุนการเก็บข้อมูลออนไลน์เพื่อส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในยุคดิจิทัลแก่ครูกลุ่มโรงเรียนบูรพาบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

- กัญญ์กุลณัช ศิริเวชมงคล, ปิยาพัชญ์ นิธิศักรานนท์ และชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาครูเพื่อจัดการเรียนรู้เชิงรุกยุคดิจิทัลของโรงเรียนประถมศึกษา. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 7(2), 1-15.
- จตุรพร คงสวัสดิ์. (2567). การพัฒนาระบบสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับครูประถมศึกษา. วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 19(1), 45-60.
- ชลธิชา รัตนจันทร์. (2565). ความต้องการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาในยุคดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ทศพร บุญครูท และธีระวัฒน์ มอนโธสง. (2568). แนวทางพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 วารสารมณีเชษฐาราม, 8(4), 201-218.
- นุชนาถ อ่อนแสง. (2565). ปัญหาและความต้องการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในยุคดิจิทัล. วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา, 15(1), 55-68.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำวิจัยของครูในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 9(2), 120-133.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2546). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิเชษฐ์ อ่อนสุวรรณ. (2560). แนวทางการทำการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยงยุทธ อายุสุข (2549). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธน ศรีศักดิ์บางเตย. (2560). แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียนพระแต่นดงรังวิทยาการ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิรดี จันทร์ลอย. (2561). แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิสรณ์ ภาชนะวรรณ และเสริมทรัพย์ วรปัญญา. (2566). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 10(5), 2023-2036.
- อารยา ศรีประเสริฐ. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการวิจัยเชิงดิจิทัลของครูประถมศึกษา, วารสารการวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 12(3), 45-62.